

Verslag Overlegcomité - Vlaams Audiovisueel Fonds vzw
5 mei 2017

Aanwezig

Voor de sector: Mark Daems (Flanders Doc), Marie Logie (FilmLab producenten), Jin Berghmans (Unie van Regisseurs), Michel Sabbe (Scenaristengilde), Raf Njotea (Scenaristengilde), Viviane Vanfleteren (Anim.be), Peter Bouckaert (VOFTP), Walter Verdin (FilmLab regisseurs), Jan Bultheel (Unie van Regisseurs/animatie), Marc Boonen (oKo)

Voor het VAF: Pierre Drouot, Marijke Vandebuerie, Karla Puttemans, Erik Martens, Christian De Schutter

Voor het departement: Carolien Van Loon (CJM), Joyce Palmers (Creative Europe MEDIA Desk)

Verontschuldigd

Jan Roekens (Screen Flanders), Siebe Dumon (Talentontwikkeling)

1. Verslag vorige vergadering

Het verslag wordt goedgekeurd.

2. Beheersovereenkomsten (door Karla Puttemans)

De evaluaties van het Gamebeleid en het Mediafonds zijn inmiddels rond en consulteerbaar op de website van het departement CJM. Zie <https://cjsm.be/media/>

Maandag 8 mei starten de besprekingen van de 3 beheersovereenkomsten, die moeten ingaan op 1 januari 2018 en voor 4 jaar gelden. Er is momenteel nog geen zicht op de financiële krijtlijnen of op specifieke oriënteringen.

3. Raad van Bestuur (door Karla Puttemans)

Op verzoek van de Vlaamse Regering werden de statuten aangepast aan het Decreet Deugdelijk Bestuur, dat voorziet dat minstens 1/3 van de bestuurders onafhankelijk moet zijn. In dat verband wordt in de statuten voorzien dat de huidige bestuurders (9 personen) aftreden tegen 30 november van dit jaar, waarna de Vlaamse Regering 7 leden zal voordragen. Vervolgens zal een procedure worden gevolgd om 4 onafhankelijke bestuurders te verkiezen. De Raad van Bestuur zal in de toekomst dus 11 leden tellen.

4. Aanwervingsprocedure directeur-intendant (Pierre Drouot, vraag van Peter Bouckaert)

Pierre Drouot geeft uitleg bij timing en procedure.

Er waren 28 kandidaten, waarvan er 8 werden uitgekozen voor een interview met het selectiecomité (4 bestuurders, een consultant en Pierre Drouot). Pierre heeft geen stemrecht.

4 personen bleven over, die een assessment krijgen. Na deze fase worden 2 tot 4 mensen voorgesteld aan de voltallige Raad van Bestuur van juni, met parallel briefing aan de kabinetten Cultuur en Onderwijs (dit laatste omwille van het Gamefonds). Begin juli wordt gecommuniceerd wie het wordt. Hij/zij treedt in dienst begin januari. Afhankelijk van de noden loopt de vervanger al enigszins mee in de laatste maanden. Aanwezigheid op bijeenkomsten van het managementcomité is b.v. een goede manier om met het VAF vertrouwd te geraken.

5. Creatie: stavaza (door Karla Puttemans)

Er is weinig nieuws te melden.

I.v.m. de samenwerking met CCA is er inmiddels meer klaarheid. Er is gebleken dat het CCA geenszins beslissingsbevoegdheid heeft (enkel de minister op advies van de commissies) waardoor voorafgaand overleg tussen de fondsen over de concrete projecten in se weinig zinvol is of zelfs negatief kan worden gepercipieerd wegens niet voldoende transparant. In de samenwerking met Nederland ligt dat heel anders omdat er samen beslist wordt.

Het VAF behoudt voor de Franstalige projecten wel de beslissing om met drie schriftelijke adviezen te werken van leden die zetelen in de desbetreffende commissie en zal deze drie adviezen strikt volgen. De aanvragen worden dus niet meer in de gewone commissievergadering behandeld (het pakket dossiers voor de commissies is nu al erg zwaar). Aan de deskundigen zal naast een evaluatie ook een stemming en een rangorde worden gevraagd, die het VAF toelaten deze zo objectief mogelijk te verwerven. De aanvrager krijgt een schriftelijk verslag op basis van deze drie adviezen.

Mark Daems stelt een aantal vragen namens Flanders Doc. Zijn de namen van de deskundigen gekend? Het antwoord is neen. Het zijn wel mensen die lid zijn van de commissie, dus ze weten wat ze doen en de integrale commissies zijn gekend. Hun naam per project vrijgeven is delicaat. Ze zijn slechts met 3 en hun advies is individueel. Is er mogelijkheid tot rapportering? Het antwoord is eveneens negatief. Mondelinge rapportering heeft geen zin want alle relevante info uit de drie schriftelijke adviezen over het project wordt in het verslag verwerkt. Dat verslag wordt om die reden ook zeer kort na de beslissing al aan de aanvrager bezorgd (soms al de dag zelf of een dag later).

De info over de manier van selecteren voor de samenwerking met Nederland en de Franse Gemeenschap staat inmiddels ook op de website.

6. Duurzaam Filmen (door Marijke Vandebuerie)

Duurzaam Filmen werd opgestart door Siebe Dumon vanuit Talentontwikkeling. Inmiddels heeft deze activiteit steeds grotere proporties aangenomen. Daarom werd beslist dit niet langer onder Talentontwikkeling te plaatsen maar transversaal binnen heel het VAF. Een nieuwe medewerker met ervaring op vlak van duurzaamheid werd aangetrokken in de persoon van Tim Wagendorp, die deze werking verder zal uitrollen en ook het Interreg-project voor het VAF zal trekken. Siebe Dumon zal zich opnieuw volledig richten op Talentontwikkeling, dat alle aandacht verdient.

7. Promotie / communicatie (Flanders Image) (door Christian De Schutter)

Er is een lichte wijziging bij de regels voor distributiesteun: tot voor kort werd het territorium vermeld op het distributiecontract als één en ondeelbaar beschouwd. Hierdoor was het bv. onmogelijk om voor een film waarvoor de Benelux-rechten waren verkocht distributiesteun voor Franstalig België én voor Nederland aan te vragen. Vanaf begin april kan dit wel.

Verder wordt er gewerkt aan een vernieuwd aanvraagformulier waarvan we hopen dat dit vanaf dit najaar beschikbaar zal zijn. Aanvragen dienen, zoals alle andere steunaanvragen bij het VAF, via MyVaf te worden ingediend. [meer info: An Ratinckx]

Bezoeken festivalcuratoren: na Karlovy Vary en Locarno, zijn (na Cannes) o.a. Toronto, Chicago, Palm Springs, San Sebastian, Talinn, ... aan de beurt. Tijdens Cannes worden ook nog bezoeken vastgelegd voor andere festivals w.o. Londen, Sundance, Busan (evtl), Venice Days (evtl), ... We vragen om geen films via ons voor te stellen die al rechtstreeks naar het festival zijn ingestuurd, deze worden er toch automatisch terug uitgehaald en zorgt dus alleen voor onnodig werk. [meer info: Nathalie Capiiau]

Datums van CONNeXT (voorheen NeXT) zijn bekend: 9-11 oktober in Gent. Op dit ogenblik worden buitenlandse festivalcuratoren, sales agents, aankopers/distributeurs uitgenodigd. Op het programma

staan terug majoritaire speelfilms, aangevuld met enkele animatiefilms en docs. Op 11/10 zal er waarschijnlijk weer een Talks plaatsvinden (met steun van Creative Europe Desk). Meer info van zodra programma vastligt.

Mark Daems verwijst naar regels die een tijd geleden door Flanders Image werden opgesteld i.v.m. persberichten e.d. (wat wel, wat niet?) en sociale media posts. Christian De Schutter verduidelijkt dat deze nota werd opgesteld om te vermijden dat de pers een overkill aan berichten binnenkrijgt. Op sociale media zijn we vrijer. Christian zal op vraag van Mark onderzoeken hoe wij die afspraken kunnen communiceren via de site (downloads?). Los daarvan moet Flanders Image echter geval per geval nog kunnen oordelen of een bericht al dan niet aangewezen is.

8. Publiekswerking: stand van zaken (door Erik Martens)

De vertonersontbijten worden voortgezet: dit zijn samenkomsten (2x per jaar) waarbij er 10 korte presentaties worden geven over nieuwe content, initiatieven, enz. Doelpubliek zijn vertoners, festivals, distributeurs, educatieve organisaties, CC's enz. Deze formule werkt goed en brengt de sector dichter bij elkaar.

Eind april werden 2 microprojecten goedgekeurd, waaronder 'Monokino', een filmvertoningsproject in het kader van een tentoonstelling in MuZee in Oostende.

De werkgroep 'Film' met de cultuurcentra kwam voor de tweede maal samen. Er zijn 25 leden. Het VAF komt hiermee tegemoet aan de nood tot meer overleg tussen de (soms wat geïsoleerde) filmwerkingen van de CC's en door dit initiatief houdt het VAF ook meer contact met hen in het kader van bepaalde beleidsopties.

Het VAF lanceerde zopas 2 initiatieven die een stimulans willen zijn voor het vertonerslandschap. Het gaat over een stimulans voor het vormen of uitbreiden van **vertonersnetwerken** enerzijds (een eenmalig initiatief) en een pilootproject dat **vertonersplekken** in Vlaanderen en Brussel ondersteunt indien ze extra ruimte creëren voor het vertonen van audiovisueel auteurswerk van Vlaamse makers. Dit initiatief – dat in zekere zin een aanvulling is op de werking van Europa Cinemas maar dan voor lokale content - zal 3 jaar lopen en is bestemd voor de klassieke arthouses maar ook voor andere zalen en in beperkte mate voor de cc's. De vertonerssector onthaalt het plan alvast positief.

Peter Bouckaert reageert positief op dit initiatief maar geeft aan dat dit niet tegemoet komt aan de enorme uitdagingen i.v.m. het online kijkgedrag. Daarnaast is er nog de problematiek van het illegaal downloaden, die alles overschaduwet. Het VAF zegt te beseffen dat dit plan slechts een eerste stap is (er is ook slechts 100.000 EUR per jaar beschikbaar) en dat het zich zeer bewust is van de veel bredere problematiek van de zichtbaarheid. Zowel de online beschikbaarheid als het illegaal downloaden werden door het VAF aan het kabinet gemeld als prioritaire items voor de toekomst. Het laatste punt is een federale materie en daar lijkt weinig animo om dit grondig aan te pakken zoals in Duitsland. Vlaanderen kan wel wegen op het federale niveau. Het online zichtbaar houden van films is een complexe materie, ook omwille van rechten, exclusiviteiten etc. De vraag is ook wie dit kan en moet organiseren.

Viviane Vanfleteren meldt dat ze bestuurder is bij Univerciné en cijfers beschikbaar heeft m.b.t. deze VoD-aanbieder. Ze kan deze doorgeven aan de geïnteresseerden. Marc Boonen wijst ook op het bestaan van het sVoD-platform van Dalton.

Peter Bouckaert zegt dat de beroepsverenigingen, samen met BEA, ageren richting kabinetten i.v.m. het illegaal downloaden. Dit moet opgelost worden.

Tenslotte maakt Erik Martens nog melding van het feit dat op het VAF wordt gewerkt aan een rapport over het vertoningslandschap tussen de multiplexen en de CC's (de arthouses etc.).

9. Screen Flanders: stand van zaken (door Pierre Drouot in afwezigheid van Jan Roekens)

Er ligt een datum vast voor het jaarlijks overleg met VOFTP en Anim.be op 15/5 (agenda nog niet bekend).

Er komen aanpassingen aan het Besluit van de Vlaamse Regering (BVR). Deze zijn momenteel in administratieve doorloop bij Agentschap Innoveren en Ondernemen. Ze treden in voege vanaf 2018. Er wordt gestreefd naar optimalisering van de niveaus van diverse teksten (BVR, jaarlijks oproep Ministerieel Besluit, individuele beslissing), die zou moeten leiden tot meer flexibiliteit indien opportuun. Dit komt neer op het inbouwen van

- *de mogelijkheid tot* optrekken van max steunbedrag tot 500.000 €/per project
- *de mogelijkheid tot* vastleggen van lagere drempel qua minimum kosten (documentaire),
- *de mogelijkheid tot* optrekken van de vereiste bevestigde financiering bij indiening (nu theoretisch 50%, maar in goedgekeurde dossiers eerder 70%)
- *de mogelijkheid tot* verlagen van minimum duur van 60' (vb animatie specials van 40')
- *de mogelijkheid tot* versoepelen van de uitbetaling van de steun (40%/30%/30% ipv 30%/30%/40%)

Er komt ook een snellere procedure na jury vanaf oproep 2017/1 (Dir.-Gen. AIO tekent ipv de langere weg via de bevoegde minister)

Volgende oproep is voorzien op 8 september. Beschikbaar 2.100.000 €: 1,5 mio voorzien + 600.000 € overdracht van Oproep 1.

Voor projecten vanaf call 2017/1 wordt een sensibilisering opgestart m.b.t. green filming (met brochure op Screen Flanders website).

Screen Flanders is op post in Cannes op de gebruikelijk plek: A4

Op Cartoon Movie - (maart 2017 In Bordeaux) was er een spotlight on Flanders. Dit werd door de eigen sector gesmaakt en viel internationaal op. Het was een initiatief van Screen Flanders, Flanders Image en de Vlaamse animatiesector. Christian de Schutter voegt toe dat voor dit evenement een label 'Flandriens of Animation' werd ontworpen, dat in de toekomst verder als merk zal worden gebruikt, o.a. onder de vorm van een leader (i.p.v. de gebruikelijke VAF-leader).

10. MEDIA-programma en Eurimages: stand van zaken

Creative Europe MEDIA Desk (door Joyce Palmers)

Joyce Palmers geeft een overzicht van de recente goedkeuringen, cijfers, initiatieven bij Creative Europe. Deze zijn terug te vinden op de website en in de mailings van de Creative Europe desk.

Er was een event rond Zuidfondsen op Mooov. Het Creative Europe Programma steunt deze 6 fondsen. Belangrijk om weten is dat deze ook open staan voor Vlaamse producenten (zie ook verder in dit verslag).

Er werd een studie besteld bij het Audiovisueel Observatorium, die hopelijk zal leiden tot een nieuwe benadering van het aspect landstalen.

Er loopt een mid-term consultatie over het Creative Europe Programma: wat na 2020? De resultaten zijn gekend tegen eind dit jaar.

In Cannes organiseert Creative Europe verschillende meetings: concrete info bij de Creative Europe desk. Deze zal ook aanwezig zijn op Sheffield Doc en op MIFA (Annecy). Ook hierover meer info (over concrete activiteiten) bij de Desk.

Eurimages (door Pierre Drouot)

In maart werden geen majoritair Vlaamse films goedgekeurd. Voor juni werden geen majoritair Vlaamse films ingediend.

11. Cinemaximiliaan (door Joyce Palmers)

Joyce vraagt aandacht voor een bijzonder initiatief voor vluchtelingen, dat ontstond in het Maximiliaanpark en inmiddels veel uitbreiding kent. De organisatie, in handen van twee gedreven, Belgische initiatiefnemers, kreeg de vorm van een vzw. Het begon met filmvertoningen voor vluchtelingen in en rond het Maximiliaanpark. Het initiatief breidde uit. Momenteel vinden er in veel asielcentra filmvertoningen, discussies, samenkomsten plaats van en voor vluchtelingen. Deze organisatie won de Vlaamse Cultuurprijs 2016. Het VAF steunt hen via Publiekswerking. Ook de VGC en Koning Boudewijnstichting steunen. Er wordt ook aan crowdfunding gedaan. Bij de vluchtelingen bevinden zich ook kunstenaars en filmmakers. Er wordt contact gezocht met filmprofessionals van hier om ook zelf films te maken (kortfilms en een documentaire). Er is ook vraag naar materiaal. Al heel wat Vlaamse professionals zegden hun steun toe maar de vraag is nog steeds open. Een vraag die zich ook richt tot de beroepsverenigingen, die info kunnen verspreiden naar hun leden. De powerpoint presentatie van Joyce met de belangrijkste info wordt met het verslag meegestuurd.

12. Zuidfonds (door Marc Boonen)

Op Mooov vond een reflectiedag plaats over Zuidfondsen, met sprekers van het Hubert Balsfonds (Rotterdam), Torino, het Olso Sör Fonds en 2 Nederlandse producenten die ervaring hebben met deze fondsen (Marleen Slot en Denis Vaslin). Een andere spreker, Shahrbanoo Sadat uit Kabul, was afwezig maar zond een schriftelijke getuigenis. Op vraag van Marc wordt deze bij het verslag gevoegd (zie achteraan).

Waar deze fondsen ontstonden via ontwikkelingssamenwerking, met het accent op 'helpen', ligt de focus nu meer op uitwisseling en kennisdeling. Ook onze lokale professionals kunnen leren van makers uit de landen voor wie de fondsen bedoeld zijn (de DAC-landen). Opvallend is ook dat de Zuidfondsen vaak een vliegwielfunctie hebben naar andere financiering. Er gaat ook aandacht naar distributie van de films.

De hoop bestaat dat ook in Vlaanderen een Zuidfonds kan komen. Ook het VAF pleit hiervoor. De vraag is zoals vaak een kwestie van financiering. Mark Daems voegt toe dat de documentaire sector dit initiatief genegen is. Het biedt mogelijkheden voor internationale netwerking en continuïteit. Maar middelen hiervoor mogen niet worden gehaald uit het huidige VAF-budget. Op federaal niveau is er bij Ontwikkelingssamenwerking een budget voor audiovisuele producties. Misschien zijn daar mogelijkheden.

13. Ontwikkelingssteun voor korte FilmLabprojecten (door Marie Logie)

Marie Logie vraagt dit te bekijken voor de toekomstige beheersovereenkomst (vraag afkomstig van Brecht Van Elslande).

Karla Puttemans begrijpt deze vraag. Het VAF houdt over het algemeen de trajecten voor korte formaten kort (enkel productiesteun en steun na start van de opnames). FilmLabprojecten hebben, zoals korte animatiefilms waarvoor het VAF dit al voorziet, vaak meer nood aan de R&D-fase dan korte documentaires en fictiefilms. Dit zal worden opgenomen bij de bespreking van de nieuwe beheersovereenkomst.

14. Varia en rondvraag

Michel Sabbe spreekt voor de Scenaristengilde. Deze zou op het filmfestival van Gent opnieuw een serial day willen organiseren (voor tv-reeksen). Vorig jaar kaderde hierin de master class van Tatiana Anderson, i.s.m. het VAF. De Scenaristengilde staat open voor een nieuwe samenwerking mét en ideeën van het VAF. Er zou sowieso een case study over Tabula Rasa worden voorzien. Met het festival zal worden bekeken welke gasten er komen. Pierre Drouot suggereert om te overwegen opnieuw Tatiana Anderson te vragen. Ze zou een vervolg aan haar betoog klaar hebben.

De FSE (Federation of Screenwriters Europe) organiseert zijn bijeenkomst in het najaar in Brussel. De Scenaristengilde is hier lid van. Ze reiken dan ook een prijs uit aan een Europese showrunner of scenarist. De vraag wordt gesteld of het VAF op één of andere manier kan steunen. Michel zal de

vraag via mail stellen aan Leen Verschueren, die tijdelijk Siebe Dumon vervangt. Dit kan dan verder intern worden bekeken.

Karla Puttemans verwijst naar echo's in de pers over een werkgroep (genaamd 'Verder') die zich buigt over het opstellen van een richtlijn m.b.t. de voorstelling van suïcide in fictie. Het VAF kreeg eind januari de vraag hieraan mee te werken maar verwees door naar de 3 beroepsverenigingen die zich met de creatie van fictie bezig houden: de Scenaristengilde, de Unie van Regisseurs en de VOFTP. De redenering bij het VAF was toen dat het voorzichtig moest zijn om als fonds in te grijpen in de artistieke vrijheid bij het verbeelden van zelfdoding in fictie en het daarom beter was dat degenen die fictie maken hier zelf hun verantwoordelijkheid in opnemen. Inmiddels kreeg dit een wat vervelend staartje, n.a.v. een weigering door Netflix om bij de reeks '13 Reasons why', waarin een meisje zelfmoord pleegt, een melding van de zelfmoordlijn toe te voegen. Dit werd besproken in de Commissie Welzijn van het Vlaams Parlement, waar de vzw die deze richtlijn uitwerkt, aanwezig was en stelde dat het VAF niet was ingegaan op de vraag om mee te werken (evenwel zonder te spreken over het feit dat het VAF had doorverwezen naar de beroepsverenigingen). Dit werd in het parlement dan ook geïnterpreteerd als een weigering en door enkele parlementsleden sterk bekritiseerd. Het VAF heeft zijn antwoord inmiddels naar het kabinet en de pers toe verduidelijkt.

Viviane Vanfleteren en Peter Bouckaert antwoorden dat VOFTP de vraag van deze werkgroep destijds aan zijn leden heeft overgemaakt en dat er inmiddels een enquête circuleert. De Scenaristengilde en Unie van Regisseurs gaan zelf contact opnemen met deze werkgroep.

Peter Bouckaert maakt n.a.v. de beoordeling van een concreet aanvraagdossier een opmerking over het feit dat in het commissieverslag stond dat voor het project ook aan nieuw talent een kans had kunnen worden gegeven. In de concrete context van dit dossier vond hij dit een misplaatste en onrustwekkende opmerking. Hij stelt zich vragen bij het kader dat de commissieleden meekrijgen om aanvragen te beoordelen.

Karla Puttemans weet over welk dossier het gaat en antwoordt dat dit inderdaad een ongelukkige formulering is die beter niet in het verslag had gestaan. (Het verslag weerspiegelt ook individuele meningen.) Ze stelt dat dit punt echter niet doorslaggevend was bij de beslissing. Het kan gebeuren dat een commissielid iets ongepast zegt. Dit is menselijk en onvermijdelijk, en wordt zoveel mogelijk rechtgezet.

Het kader van de commissies waar Peter naar vraagt, zijn de prioriteitennota's. Dit is een soepel kader omdat het VAF ervan overtuigd is dat de discussie over aanvragen met de nodige openheid moet kunnen worden gevoerd en niet volgens rigoureuze richtlijnen die vaak leiden tot steriele beslissingen.

Marie Logie geeft aan juist geïnteresseerd te zijn in alle individuele meningen.

BIJLAGE

Cinema was the most irrelevant thing to me, growing up in a Muslim conservative family, living at a remote and small village somewhere in the mountains in rural central Afghanistan where the basics for living were missing. I had to climb up the mountains for 6 hours, 6 days a week to go to a boy school in another valley to finish my school.

In 2008, I moved to Kabul. I had the chance to participate at the French documentary workshop “Atelier Varan Kabul” where I learnt the basic of filmmaking. I felt in love with the cinema verite, the kind of cinema Atelier Varan spreads around by organizing workshops in other countries with a poor film industry.

I had a few pages written for my film WOLF AND SHEEP. Accidently I found out about the Cannes Script residency program “Cinefondation” and I submitted the project there. A few months later they invited me to an interview with Gilles Jakob, the Cannes Film festival president. I had no clue who he is. It was my first time leaving Afghanistan and I spoke broken English, my only knowledge about cinema were the 3 months I studied at Atelier Varan in Kabul. The only things I had were dreams, hope and self-confidence. I must confess it was in 2010 in Paris, when I watched films in a real cinema for the first time. I watched more than 300 films during my stay for four months and half there. I was influenced by European cinema, especially arthouse films.

I got back to Kabul in 2011 and I started to take my dreams for filmmaking more serious. But that was not easy in a country with no cinema theatre and no industry. I had to work to finance my family. In my extra time or weekends I tried to concentrate to finish the script. I had the idea of making a film but I was not connected to any system. There is no funding system or any kind of support in Afghanistan and thanks God there is not, Afghanistan is one of the most corrupted countries in the world. With the help of Cinefondation I found a French producer. My plan at that time was to make my film with a small amount of money, with a small crew of my friends in Kabul but my idea got killed after Americans announced they will leave Afghanistan soon. We had election in front and people were so hopeless that the civil war will start again without international community. Everyone was leaving the country to be settled somewhere more stable than Afghanistan. In a year, all the people I knew had left the country to Europe, America or Australia. I felt alone and my French producer announced she can't continue more.

At the end of 2012 I met a German girl living in Copenhagen, her name is Katja Adomeit, owning her Danish film company Adomeit film. We met at CPH: DOX, the Copenhagen Documentary Film festival where they paired us up for an initiative. Since that time we've been the perfect match. Katja was the one through her I connected to European funding system. Most of the time it's not easy as I am an Afghan filmmaker living in Kabul and I am not able to shoot my film inside Afghanistan because of insecure conditions there. There is no Afghan crew working for me and I would put my life and the lives of my cast at risk to take my European crew to Afghanistan. The internationals are the first target of terrorist groups. I am also working as a co-producer as I am involved in all financing strategies. All the cast are coming from Afghanistan and I take care of casting and everything connected to Afghanistan but there is no money coming from Afghanistan nor I can make any money after the film is finished. I even don't have the possibility to screen my film for free here. No cinema theatre, no one is coming, no one is paying any money for culture, and the salons don't take the risk to gather people when the risk of suicide attacks is so high. It happened 3 years ago at the French institute, a teenager, 16 years exploded himself inside the salon while a theatre play was going on.

For the European point system, our project automatically is not eligible, as the script writer, director, cast and sometimes location are not European. For developing countries fund, we are not eligible because we are not shooting the film in Afghanistan. Even though for me, my films are probably the most real Afghan films made, as the story, the cast, myself are coming from Afghanistan and Katja and my European crew help my ideas. It's very different from when a European director makes a film about Afghanistan, but these kind of details most of people don't even notice or don't care much about. I do a lot though.

We made around 60 applications. 3 times to the DFI, 3 times to Doha, 3 times to World Cinema Fund, 2 times Sørfond, 2 times to cinema du monde, 2 times SFI, 2 times Sundance, creative Europe, 3 different commissioning editors at ZDF, arte, several different funds in Denmark, Nicholls fund from the academy, Nordic film and TV fund, 2 Danish broadcasters, game changer, 2 times to Danida, 2 times Hubert bals, Fritt ord, The American, German and French embassy in Kabul, Goethe institute, film I Väst, SVT, RUV, BBC, Meadows foundation, Asian cinema fund, Icelandic Film Fund, Belgium Film Commission, Tax shelter, Cinereach, Eurimages, Filmworkshop Kiel, Danish arts council, Vision sud est, Ile de France, Chicken & Egg, international Media Support, it is just an endless list.

We tried to include, Netherland, Iceland, Sweden, Norway, Germany and Belgium, nothing, just rejections.

We had to do a crowd funding, we collected 100,000 USD within a month from 470 people all over the world. We finally went with France and Sweden. We got cinema du monde. We got film i väst. We received Vision Sud est. We got Cinereach. Denmark and Afghanistan sit together as main producers as we both put incredibly big amount of work to make the film happen. We ended to shoot the film in Tajikistan where the nature looks like central Afghanistan. We built the entire village there and flew over 38 Afghans from central Afghanistan to play in WOLF AND SHEEP. That was a creative decision, we couldn't get any money from Tajikistan to shoot the film there.

It was such a long journey for me to end the project WOLF AND SHEEP after 8 years. I was lucky enough to have Katja with me. You can't imagine how thankful I am to Europe for its financial support.

Afghanistan is a war country, one of the most unsecure places for living, for women, for artists. No cinema industry, no cinema theatre. No respect for art. I see a big potential for making films but people are not aware of the importance of their stories nor are the artists. Everything involves the mafia; from politics and drugs to arts and literature. There is not any independence movement and I believe financing art projects from outside the country gives a completely different voice to an artist in a corrupted country where your art is influenced by conflicts, violence and mafia. I believe we as human beings are connected to each other doesn't matter which part of the world we live, we are struggling with the same problems and issues. Cinema makes us understand each other's angle. Cinema allows us to experience each other's life and this is the most beautiful about making films for me.

My Warmest Regards from Kabul
Shahrbanoo Sadat